

Az atomfegyverek feletti hatalom,

a Homo Sapiens, a Homo Egoist és a Homo Suggestibilis illetve Földünk, a Gaia, az élő bolygó betegsége

A minap olvastam, hogy több tízezer pszichológus és pszichiáter írta alá a petíciót, miszerint Donald Trump "mentálisan beteg". Nem linkelek semmit - megkereshető - és több tízezer tisztas ember csak nem akarja majd a véleményét letagadni a későbbiekben.

De felmerült bennem a kérdés, mert nem követem a médiák szardobálását már egy ideje, hogy Donald Trump beteg tényleg vagy egyszerűen csak egy átlagos, lelkesedni és tévedni tudó ember?

Nem őt szeretném védeni - inkább magamat, mert én is mentális problémáival küzdök, mint pl. az amerikaiak 95-99 (100?) százaléka.

A Homo Sapiens-re gondolok persze.

A Homo Egoist-ról nem feltételezem, hogy figyel a mentális egészségére - inkább szaporodik és harácsol, hisz az a jó neki.

A Homo Suggestibilis meg szintén nem foglalkozik a mentális egészségével, mert a mindenkori médiákra figyel, csak ha nyilvánosan épp őt hurcolják meg, foglalkozik rémülten a védelmével, persze későn. Bedarálják. Akárhányan vannak. Másnem atomfegyverrel, erőszakkal.

De gondoljanak bele. Nem máson megy a tulakodás Donald Trump körül, mint az amerikai atomfegyverek feletti hatalom megszerzésén / megtartásán. Mindezek azonban felvetik bennem, hogy ha ez sikerül, precedenst teremt ahhoz, hogy az amerikai választásokból / választhatóságból a legtöbb (gyakorlatilag bármelyik) amerikait kizárják. Röviden: nem embernek való dolog az atomfegyver. Erre akár pontot is tehetünk - ez igazán a petíció jelentése. Az atomkorszak végének kellene ezzel tudatosodnia. Magyarázom tovább miért???

Nem beteg inkább a pár évszázada kibontakozó új típusú, immár harácsoló emberi civilizációtól megbetegített föld?

A Homo Egoist elszaporodásával, mérhetetlen változatosság-pusztítás, más emberi civilizációk, élőlényfajok, vallások eltűnése, ritkulása történt.

A Homo Suggestibilis meg követte azt, amivel épp hülyítették.

És kik ennek az emberi civilizációnak a jelen pillanatban éppen hatalomratörő képviselői? Kik a főpapjai ennek az egésznek?

Számos tudós, számos orvos, számos média, számos politikus - sajnos a többség.

Gondoljunk bele: régen a papokat tisztelték, védték egy háborúban. Manapság ugyanez a kiváltság védi a diplomatákat, az orvosokat és újságírókat, fotoriportereket. Eleinte ez reformnak számított - talán haladt előre vele akkor az emberiség. De a Homo Egoist hamar észrevette a lehetőséget, pozíciókat váltott, és elburjánzott ezekben a szakmákban is.

Mi ennek az embercsoportnak a vallása? Kik a főpapok? Kik adják a lassanként kialakuló és a világon uralkodó filozófiát mindeme pusztítás mögé?

Szerintem a pszichiátria, pszichológia "tudománya", de inkább vallása. Bocsánat azoktól, akik tényleg tudományt akarnának faragni előle. Nem hiszem, hogy sokan vannak, és nekik a vallás kategória is elég lenne, hiszem, mert céljuk az emberi agy, gondolkodás kutatása, megismerése, esetleg gyógyítása. Ha lehet, és kell persze. Nincsenek hatalmi vágyaik. Ők szerintem inkábbbb élvezni fogják ezt az írást.

Pszichiáteremnek írtam az alábbiakat a minap. Levelében informált, ki vehető pillanatnyilag Magyarországon kényszergyógykezelés alá. Idézem mindkettőt:

Ki vehető tehát kényszergyógykezelés alá?:

"

Közvetlen veszélyeztető magatartás:

- A beteg - pszichés állapotának akut zavara következtében - saját vagy mások életére, testi épségére, egészségére közvetlen és súlyos veszélyt jelent.

- A beteg - akut mentális zavara következtében - saját vagy mások életére, testi épségére, egészségére közvetlen és súlyos veszélyt jelent, és azonnali kezelés hiánya állapotának további romlását eredményezné, amely azonnali (sürgősségi) intézeti gyógykezeléssel hárítható el.

"

és a levelem:

"

Köszönöm.

Olvastam. Majd személyesen többet tudunk róla beszélni. Nekem nagyon pongyolának tűnik a megfogalmazás - igazából bárkire, és bármilyen helyzetre rá lehet súvasztani, ha akarjuk. Illetve az ellekezőjét is éppúgy ki lehet hozni, ha azt a résztvevők megengedik. Semmiképpen nem mérnöki a dolog. Nincs benne semmi mérhető, megfogható, bizonyítható. Még azt sem mondja ki, mi az ami az ítélet alapja kell legyen (tett, beszéd, tanúvallomás, tárgyi bizonyíték, bizonyítási eljárás, mert gondolat, ugyebár, nem lehet semmiképp). Súlyos, hogy ilyen cikkelyek alapján zárnak be manapság embereket, vagy hagynak másokat tevékenykedni. Főleg, hogy ez ellentmond azzal az állítással, hogy a tudatalattink (rejtett, időnként felbukkanó gondolataink) irányít bennünket alapvetően. Erősíti bennem azt a nézetet, hogy ez az egész tézisrendszer nem több vallásnál, hitnél. Ami sajnós a "fejlett, civilizált" emberség pillanatnyilag elfogadott, de még nem felismert vallása, hite. És mint az indiánoknál a sámánokra, úgy hallgat a rendőr (a törzsfőnök, állam képviselőjében) az orvosra (a vallás gurujára) ilyen esetekben. Természetesen a nézők - a törzs egyéb tagjai - sem tudják a sámán gondolatait, következtetéseit megítélni, ezért babonás rémülettel vesznek részt a szertartáson, és annak következményeit, mint megkérdőjelezhetetlent, elfogadják. A többi guruk, sámánok, ... meg csendben vannak - ők sem értik feltehetően pontosan a dolgot - jó esetben :) - de tudják, a hatalmuk, egzisztenciájuk függ ettől a játzmától, amelyben az egész társadalom benne van, és ezért nem is tesznek ellene semmit, legfeljebb csendben megvitatják, megbeszélik a történeteket maguk közt, a csípési sorrendnek megfelelően, illetve azt esetleg kissé alakítva.

A média persze részt vesz ebben a játzmában, napi szinten súlykolva az emberekbe, hogy ez "hasznos tudomány", amivel megelőzhetőek (JÓSLÁS) egyesek embertelen cselekedetei. Az elmebetegeké persze - akik valójában az egészben a vallási rituálé isteni áldozat szerepét töltik be. A facebook-on olvastam egy (talán kínai) bölcs idézetét - miszerint megkínózhatják, bezárhatják, de a gondolatainak a szabadságát, igazságát nem vehetik el, és ez bármilyen helyzetben is széppé, eredményessé teheti az életét - és ez nagy ajándék. Hiszem, ennek valaha volt valóságalapja. De majdnem odaírtam, tapasztalatból, hogy ez már nincs így. Az embert bezárhatják, kínozzhatják, gondolatait vegyszerekkel korlátozhatják a mai világban. Mert mit is él át valójában az ember egy pszichiátria zárt osztályán vagy egy "önkéntes" kezelés során? Elveszik az ember gondolatainak a szabadságát, korlátozva agyának a képességeit, úgy, hogy elveszítse természetes másságához való jogát, és annak részét képező, esetleg sajátos érzékelési, érvelési képességeit. Ezt, persze, a "gyógyítás" reményében. Mi a "gyógyítás" itt valójában? A fenti "vallás, hit" által elfogadott gondolkodáshoz, érzékeléshez, érveléshez kényszerítés különböző eszközökkel. És ha ez sikeres - megnyugodhat a "hívő". "Vallása" állításait, és az általa felállított normákat - az egész társadalmi játzsma létjogosultságát - nem kérdőjelezi meg többé a "beteg" érthetetlen magatartásai, észlelései, állításai. Max. borzadozni lehet rajta a továbbiakban.

Bocsánat az őszinteségemért. Kicsit talán túlzó, de kell, mert másként nem ütne át a lényeg.

A TASZ-on, meg a további lépéseken gondolkoztam magam is. Nem veszem igénybe, hiszen ezek sem tehetnek mást, mint elfogadva a fent nevezett "fejlett, civilizált" társadalom törvényeit (és egyben játszmáit) - lépéseket tennének annak betartatására. A törvényeink azonban már olyan szinten bonyolultak, méretesek, hogy az egésznek a követhetősége kérdőjeleződik napjainkban meg. Ez persze megingatja az egész törvényhozatalnak a klasszikus alapjait is, de ezt mindenki a tudat alá söpri. Hiszen a törvény MEGÉRTÉSE kellene lennie az alapja a törvény BETARTHATÓSÁGÁNAK. Nem szeretnék tehát ilyen vitákban, processzban részt venni, és feleslegesen energiákat, időt pocsékolni. Nincs abból olyan sok már. Ezzel csak hitelesíteném magam részéről, akár áttételesen is, ennek a "fejlett civilizációnak" a törvényeit, játszmáit. Nem lenne logikus lépés. Természetesen a törvényeket elfogadni, betartani, betartatni alap lenne - mert különben káoszba fulladna ugye az egész. Ha tudjuk egyáltalán - és mivel már az előbbekben megvilágítottam, hogy ez már nem igazán megy napjainkban, milyen jogon várhatnám el mástól is, ők is csak egyszerű emberek. Miért indítsak el egy felesleges processzt, amikor úgysem hiszek annak eredményességében, jogosságában. Marad a megbocsátás - a "nem tudják, mit cselekszenek" szellemében. Hiszem, hogy erre természetes jogom van. A jövőre szeretnék koncentrálni, és azokra, akik számítanak rám, elfogadnak valahogy, illetve szeretnek, támogatnak, visznek tovább tőlem gondolatokat, vagy szállítják, alakítják azokat. Az ügyvédemmel azért beszélni fogok, rákérdezek arra, hogy ő hogyan látja azt, amit anno javasolt, hogy most ne lépünk. De ennek elsősorban csak informatív szerepe lesz. Tudjam az ő meglátásait is.

Ő annak idején azt mondta a bitcoinról és a krypto-pénzekről, hogy ezek egy olyan világba vezetnek, ahol a fent nevezett törvény, jog tehetetlen. Ez így is van. Miközben ezt a levelet írtam, értettem meg, hogy mi az, ami megalapozza, többek között, ezeknek a pénzeknek a létjogosultságát ebben a társadalomban. Pontosan a fenti törvény, jog tehetetlensége. A nem működő organizmus, a szervezeten (emberi társadalom) élősködő ráksejtek ellehettelenedése. Ez a gyógyulás reménye - pillanatnyilag - ennek a beteg világnak. Ezt érzik, akár tudattalanul is, az élni akaró, még egészséges sejtek, emberek.

Minden jót,

Finta István

"

Trump úr mérheti a lázát - mert az például egy mérhető paramétere az emberi testnek - gondolom nincs :) - tehát nem beteg, csak HISZIK egyesek VALLÁSUK értelmében.

A föld átlaghőmérséklete viszont a lázas állapot felé tart.

Megértem ugyanakkor Trump urat, ha nem ért egyet az eddigi klímaegyezményekkel - nem érnek egy fabatkát sem, látszik, érződik. Határozottabb fellépés lenne szükséges - a Homo Egoist terjedése ellen.

Hiszem, hogy a Homo Sapiens még nem halt ki. Nyomokban fellelhető szerencséire.

Jellemzői:

- Békés, mert ismeri, és elismeri a hatás - ellenhatás természeti törvényét (Az agresszió agressziót szülhet - és nem igazi megoldása semminek). Azonban, ha kell megvédi, elsősorban ésszel, magát, társait és környezetét.

- Tudja, hogy más élőlényeknél nem különb, van amikor azok ügyesebbek, erősebbek, életrevalóbbak nála, sőt van, amikor jobb döntéseket hoznak ösztönösen, rugalmasabbak, alkalmazkodóbbak,... Gondoljunk a Bikini atoll élővilágára, az antarktiszi jég alatt rejtőzködő élővilágra, a pingvinekre, cetekre, csótányokra, és még sorolhatnám.

- Más élőlényeknek nem akarja elvenni az életterét, tudja enélkül is hasznosítani őket, és a területet, amit benépesítenek. Tudja ezen élő környezet nélkül ő sem létezhet, és nem is áltatja magát mással.

- Tudja, hogy tévedhet, hibázhat, és nem várja el társaitól sem, hogy tévedhetetlen legyen.

- Tudja, a múltját nem változtathatja meg, de tanulhat belőle - kár akár sajnálkozni pl. rajta.

- Tudja a pénz csak egy eszköz, de nem mindennek a mértéke. Más eszközöket sem istenít. Aranyborjú, atomenergia, tudomány, ...

- Elviseli a kritikát, és örül neki. Tudja általa csiszolni tudását. Döntéseihez nem ragaszkodik - tud változni, változtatni, ha felismeri annak szükségességét. Nincsenek dogmái.

- Tudja, ha egy intelligencia másként érvényesül, gondolkozik mint ő, és ezzel akár az eddigi tudását, hitét ez megkérdőjelezi, az csak elgondolkozásra, tanulásra, változásra serkentse, és ne félelemre, agresszióra a másság kapcsán.

- Becsüli más intelligenciák érzékléseit, és tudja, hogy az érzékei korlátosak, és nem veti meg / isteníti azokat, akik másként, máshogy érzékelik a világot mint ő.

- Tud veszíteni. Tudja veszíteni nem más, mint tanulni, gyakorolni. Ezek meg a későbbi siker zálogai. Ki tud ugrani értelmetlen vitákból, versenyekből csöndesen. Tudja nem a pillanatnyi látszat, hanem a jövő az igazi döntőbíró.

- Tudja nem feltétlenül van igaza csak egyvalakinek. Gondoljunk a róka - nyúl dilemmára. A róka enni szeretne, a nyúl megmenekülni. Igazuk van? Igen. Ellentétes a szándékuk? Igen.

- Tudja gondolatai, tudatalattija működése kutatott, de nem feltárt területe a tudománynak, nem tudni pontosan honnan származnak a gondolatok, hogyan működik az agy - kapcsolatot jelenthet akár egy vagy több másik intelligenciával is, épp ezért hálás a felismeréséért, kritizálja is őket felelőssége tudatában, de nem tulajdonítja a maga egyedüli érdemének, hibájának.

- Tudja, hogy ami számára lehetetlennek tűnik, más organizmusok, intelligenciák számára lehetséges lehet. Pl. Ahogy a baktérium egész finom szűrőkön áthatolhat, ahogy a kutyáknak finomabb a szaglása, úgy mások gondolatainak észlelése (főleg a tudatalattink topológiájának ismerete nélkül nem cáfolható ez meg), vagy a pillanatnyi jövő érzékelése sem biztos, hogy lehetetlen.

- Tudja, hogy a jövő, ami meg is történik majd, kideríthatatlan kell legyen, mert különben nem lehetne beszélni tetteink, döntéseink felelősségéről, hiszen ez annak alapja.

- Tudja, a jövőt, ami meg is történik majd, épp ezért nem ismerheti, azt lehetetlen megjósolni, nem is próbálkozik vele, és nem istenít másokat, akiknek ez szerencséivel úgy tűnik eddig sikerült.

- Tudja ugyanakkor, hogy épp ezért a jövőért, ami meg is fog történni, tenni lehet, az a jelenben okosan megváltoztatható felelős döntésekkel - akár más organizmusok, intelligenciák segítségével.

Lehet nem teljes a listám, de bővíthető, változtatható, ha az nem megy a könnyű, gyors megértés rovására és tartalmi értékvesztést nem okoz (mint Orwell állatfarmjában a disznók új szabályai).

Sokat javulhatna a világ, és földünk, a Gaia állapota, ha többen gondolkoznának úgy, ahogy egy Homo Sapiens-től elvárható lenne.

Gondolataim NEM Barack Obamának, Merkel asszonynak vagy Emanuel Macron úrnak szólnak, nem is Putyinnak vagy Orbán Viktornak. És még sorolhatnám.

Ezek az emberek EGYÉRTELMŰEN NEM pszichiátriai esetek - a médiák, orvosai is tudják, mi is tudjuk.

Egész egyszerűen CSAK tökéletesek - a médiák, orvosai által - és mi rajongunk értük.

Kinek szól hát az írás?

Pl. mezei parasztembereknek - ha még van.

Gondolod elkerülheted később a pszichiátriát? Már az Egyesült Államok elnökét is kritizálni merik eme tanok hirdetői - mert ugyebár "mentálisan beteg" (hú de finoman van fogalmazva) - nehogy azt hidd, Te kivétel leszel! Már világvallás, és az állam kizárólagosan támogatja sok országban, köztük hazánkban is.

Pszichiátria által ma meghurcolásra ítéendő hírességek vagy hasonmásaik:

- Mózes (beszélgetett az égő csipkebokorral)

- Krisztus mai reinkarnációi (nem részletezem, hogyan gyógyszerezik azokat egy pszichiátrián, akik Krisztusnak állítják be magukat)

- Szent Ferenc (Madarakkal beszélgetett, kidobálta utána apja vagyonát az ablakon a járókelők közé, majd meztelenül vonult végig utána az utcán a templomig)

- Budha? (nem hiszem, hogy megúszná, bár a Dalai Láma esetét látva lehet remény rá, tehetségesek ezek a keleti emberek és isteneik...)

Mit érdemel egy olyan emberiség, amely esetleges prófétáit bezárja, megkínozza, megalázza, ellehetetleníti?

Gaia, földünk, az élő bolygó, nem is viseli el ezt már - emelkedik a láza, a globális felmelegedés immár elismert - még két és fél fok, és annyi a jelenlegi biológiai rendszereknek, és azáltal a "vírusoknak" is, akik megtámadták egyensúlyát. A Bikini atoll sorsát ismerve (virágzó élővilág van már jelenleg ott - csak ember számára lakhatatlan) az állat és növényvilág valahogy túl fogja élni..

Mi reményünk van hát?

"Keiner, der sich selbst kennenlernt, bleibt derselbe wie vorher" /Thomas Mann/

((Senki, aki önmagát megismeri, nem marad ugyanaz))

Tartsunk tehát tükröt a világnak és benne magunknak - borzongjunk meg - és változzunk.

Van-e út a demokráciának akkor, ha a megszorítások a logikus lépéssorozat az emberiség számára, és nem a növekvő élettér, és növekvő jólét?

Mert a fogyasztói társadalom ugyebár nem erről szól, és diktatúrában ez könnyebben kivitelezhető...

Két út a világban, amely szerintem a diktatúra felé mutat:

- 1.) a békés út, de ugyanakkor egy hazudott demokráciában (demokrata párt jelenleg (amerika), illetve Európai Unió - lásd fent. Emberek a média és orvosai - illetve újfajta vallásuk révén - hipnotizáltak, és becsapottak.)

Itt marad az internet - de ugyebár cenzurázva, felügyelve. Kérdés mi lesz utána, ha a célok elérve? Félő, hogy hazugságból nincs kiút.

2.) a klasszikus katonai puccs esete. Ellenség, ellenségkép kialakítása, megmutatása. Harc ellene - a szükséges katonai fegyelemmel. Majd győzelem után közösségi diadalünnep, és vagy fennmarad a diktatúra, és jöhet az új ellenség, vagy a csoda, a Churchill-i út: a "diktátor" visszaadja az esélyt a demokráciának.

Nem véletlen tehát a Brexit. Nem tudatos az angol nép döntése, ösztönös, és hipnotizálják őket folyamatosan vissza az unioba, meg fenyegetik is őket emellett, pl. gazdaságilag, de van remény rá, hogy kialakul valami - ami példaértékű lehet a világ számára. Egy önmegtartóztató demokrácia kialakulása, amelyre rettentő szükség lenne. Talán a görögökre is gondolhatunk itt.

Verhetném a mellemet - milyen okosokat találok ki :) de nem teszem.

A tudatalattimból jönnek a gondolatok, és az előbb fejtettem ki - az származhat, ugye, egy tőlem kívülálló, de tudatalattimmal kapcsolatban lévő intelligenciától, intelligenciáktól...

Legyen meg az Ő akarata/tuk, logikájuk. Dícsértessék. :)

Ebben kis vitám van a pszichiátria mai állításaival - de ez az írás információtartalmán nem változtat.

Nekem most elég, hogy számomra kereknek tűnnek ezek a gondolatok - szerintem közhasznú, ha kinyilvánítom őket - de kész vagyok kritikára, konstruktív vitára. Épp ezért nem véstem kőbe, nemcsak tanítványaimmal szeretném megosztani... Manapság ilyen esetben a github a jó média. Azért feltöltöm a NXT blockchain-ra is - azt nem tudják törölni, csak az internet lekapcsolásával.

Mi következik azonban még mindebből? Mi az, ami engem megnyugtathat, másokat meg idegesítsen csak nyugodtan?

Az, hogy nem belőlem erednek ezek az információk. Hanem, mint el fogom nevezni később - a VALÓSÁG által jutottak el hozzám. A VALÓSÁG meg VALÓSÁG marad - velem akármi is történik.

Gondolok itt József Attilára pl. Egy véletlen, ügyetlen, tudattalan mozdulat - ami származhat akár egy "rosszindulatú intelligenciájától" is, és az ember meghalhat.

Ugyebár Attila öngyilkos lett - mutatnak rá egyesek. Lehet. De lehet, csak túl őszinte volt, és egyesek (és az általuk követett intelligenciák) útjába került.

Attila versíró volt - nem mérnök. Leírta, verselte az érzéseit, gondolatait mesteri szinten. És tanította egész népét.

Én mérnök vagyok - rá tudok jönni, mutatni milyen felesleges lenne egy ilyen történet újfent velem, mint Attilával. Igen - én nem beszélnék, írnék tovább, nem tennék keresztbe egyesek szándékainak utána, de már nem is akarok - mindenki azt csinál ezek után, amit akar, és amit tud. A VALÓSÁG és a saját teste, környezete, intelligenciái, azoknak esetleges harca fog felette ítélkezni.

Én meg maradok egyszerű halandó - egy mérnök - akinek VOLTAK gondolatai, amit megosztott ki tudja kikkel. Miről szóltak a gondolatok? A VALÓSÁG-ról ugyebár.

Az meg tőlem függetlenül létezik, hat, és ítélkezik eme világ felett. Gondoljunk a föld megállíthatatlannak tűnő éghajlatváltozására.

Pont.

Ha ezek után valaki / valami, akár egy intelligencia rám, környezetemre tör - az édes mindegy ezen folyamatok számára. Ezek tőlem függetlenek, én csak a tükröt tartom, amit össze lehet törni, de a VALÓSÁG változatlan marad. Még az általa a éghajlatváltozáson keresztül ható határidők sem fognak csúszni.

Remélem a hülye és legfanatistább barom (egy intelligencia kénye kedvének kiszolgáltatott majom) is megérti ezt. Attila történetéből tanulva, arra emlékezve írom ezeket a gondolatokat le. Nem tudom mi történt akkor, de erősen gyanús az eset, megvallom.

Ha ezt tudom, miért nem hallgatok, vagyok anonim és hatok egy anonim személy képén keresztül?

Mert így követhető a történetem. Tényekkel, megtörténteikkel jobban alátámasztható - így dokumentálhatóbbá válik. Elég, hogy a mögöttem álló VALÓSÁG egyben kézzelfogható, ismert, és ugyanakkor elpusztíthatatlan bárki / bármi számára.

Miért bújkálnánk anonymitás mögé a VALÓSÁG (elnézést, de mosolyognom kell) meg én? Félelemből? Távol áll tőlem, hogy azt engedjem hatni cselekedeteimre, terveimre akkor, amikor látható, minannyiunk jövője érdekében, hogy cselekedni kell.

Köszönet kisfiamnak, és az ő vonatmániájának, hogy addig-addig "shihuhuzott" tegnap mellettem, hogy Attila története újból felbukkant agyamban. Miért nem tekintettem a mostani "shihuhuzására" úgy, ahogy szoktam? Miért gondolkoztam el rajta? Talán mert feltűnően erőszakosan és pont akkor bukkant elő és ráncigált gondolataimtól el a gyerek, amikor ezekkel az írásokkal voltam mélyen elfoglalva. Nem szokott ilyet tenni - más volt, mint máskor. Úgy érzem jól értékeltem a jelenség üzenetét, mert fiam épp mélyen alszik, pedig ilyenkor már fenn szokott lenni. (persze mindez csak az én (intelligenciám által megvezetett) illúzióm ugye - tudom. Belémverték ugye a pszichiáterek. De milyen jó, hogy vannak - illúzióim - segítenek a munkámban)

És hiszem - gondolatainkkal befolyásolni lehet az intelligenciákat (mert intelligenciák ugye) - és így sorsunkat is. A fentieket hiszem bármiféle intelligencia meg kell értsé. Más meg nem kell érdekeljen ezután - hiszem. Lehet vitatkoznak az intelligenciák a dolgon kicsit - de egyeségre tudnak jutni - hiszem, tapasztaltam, érzem.

Mi vezessen minket a döntéseinkben a továbbiakban akkor?

Alapvetően a sokszínűség tisztelete mind kulturális, mind gondolkozásbeli és biológiai értelemben. Az ÉLET - nem korlátozottan az emberi, vagy állati életre, INFORMÁCIÓ tisztelete (ne égetgessünk pl. könyveket, ne dúljunk fel országokat, ne pukkongassunk atombombákat, ne zárjuk le vegyszerekkel valaki tudatalattiját - csak ha kéri, ...)

Hiszem, és ígéretem van rá, hogy a mögöttem álló intelligenciák (nevezzük pl. VALÓSÁG-nak - de egyben hozzáteszem, hogy ez lehet nem a teljes valóság, lehet az idő és helyfüggő, illetve maradhat megismerhetetlen is - ki tudja?) mindezeket - az illető egészségén, környezetén keresztül - számonkéri. Figyeli csak magukat. Az igaz gyógyulás útja lesz, földünk a Gaia, és így gyerekeink számára mindenképp, ha követik tanácsaimat. Hiszem.

De mi legyen akkor pl. a táplálkozással? Ne egyen a róka nyulat? De. De úgy egyen, akár egy indián - csak a szüksége kielégítéséig ("a mi MINDENNAPI kenyerünket ad meg nekünk MA").

Vagy ha véletlenül rálépünk egy hangyára, essünk kétségbe miatta? Nem. Egy elefánt sem tenné. Vannak elkerülhetetlen, előre nem látható események - tudjuk: emberek és nem istenek vagyunk, és ne is akarjunk azzá válni, bármekkora is a kísértés. Vannak véletlenek - ne ezeken rágódjunk, nagyítsuk fel, depizzunk, hibáztassuk értük magunkat / másokat.

Ezek az élet részei.

Inkább pl. az eldobált neylonszatyrokért érezzünk lelkiismeretfurdalást, de mértékkel. A trend legyen jó. Nem tudunk azonnal változni, változtatni mindenben. Nem is szabad.

Finta István

Diplomás mérnök és informatikus

Pszichiai zárójelentéseimet nem mellékelem - gondolom / remélem ezek után nem szeretnék vele dicsekedni, akik írták.